

MATTHEÛS

5:3

Arm van geest zijn betekent erkennen dat je voor je behoud volledig afhankelijk bent van Gods barmhartigheid.

GELEZEN UIT

Herziene Statenvertaling

BELUISTER OF BEKIJK

versvoorvers.org/mattheus/5-3

BELUISTER OF BEKIJK

Inhoud

1	Het Koninkrijk van God en de hemelen	6 min	3
2	Christus regeert over Zijn Koninkrijk	2 min	6
3	De Farizeeër en de tollenaar	6 min	8
4	Iedereen heeft Gods genade nodig	6 min	11
5	Gerechtvaardigd door geloof in Christus	4 min	14
	Om verder te lezen		16

1

Het Koninkrijk van God en de hemelen

Een paar weken geleden zijn we begonnen met een studie van het boek Mattheüs, en inmiddels zijn we aangekomen bij een van de boeiendste gedeelten van het boek Mattheüs: zijn versie van de Bergrede. Ik zeg ‘zijn versie van de rede’, omdat er in Lukas een rede staat die erop lijkt. Die verschilt in sommige opzichten, maar komt er in heel veel opzichten mee overeen. De overeenkomst is zelfs zo groot dat sommigen hebben gedacht dat het twee verschillende versies van dezelfde rede zijn. Anderen zijn van mening geweest dat Jezus bij verschillende gelegenheden twee sterk op elkaar lijkende redes heeft gehouden. Wanneer we ze bekijken en proberen te begrijpen wat Jezus te zeggen had, hoeven we niet tussen deze twee mogelijkheden te kiezen.

Het is echter duidelijk dat beide redes beginnen met een reeks uitspraken die gewoonlijk de zaligsprekingen worden genoemd. Een zaligspreking is een uitspraak waarin iemand zalig wordt genoemd. Het is eigenlijk een uitspraak waarin een bepaalde groep mensen of een bepaalde persoon gezegend wordt genoemd. De zaligsprekingen beginnen in Mattheüs 5, vers 3, met deze uitspraak:

Zalig zijn de armen van geest, want van hen is het Koninkrijk der hemelen.

MATTHEÛS 5:3

Het Koninkrijk der hemelen is een zeer belangrijk thema in het onderwijs van Jezus. In het hele boek Mattheüs zul je het Koninkrijk der hemelen herhaaldelijk genoemd zien worden. En Jezus maakt heel duidelijk dat wij het Koninkrijk meer dan alle andere dingen zouden moeten verlangen. Later in diezelfde rede, in Mattheüs 6, vers 33, zegt Hij zelfs:

Maar zoek eerst het Koninkrijk van God en Zijn gerechtigheid, en al deze dingen zullen u erbij gegeven worden.

MATTHEÛS 6:33

Het Koninkrijk is dus datgene wat wij eerst moeten zoeken.

Het is je misschien opgevallen dat de bewoording daar anders was. Want in Mattheüs 5, vers 3, staat:

Want van hen is het Koninkrijk der hemelen, terwijl Mattheüs 6, vers 33, zegt:

Zoek eerst het koninkrijk van God.

In de ene passage hebben we dus de uitdrukking ‘Koninkrijk van God’ en in de andere ‘Koninkrijk der hemelen’. Onder christenen zijn er allerlei theorieën geweest over het mogelijke verschil tussen deze twee uitdrukkingen, ‘Koninkrijk van God’ en ‘Koninkrijk der hemelen’.

In de parallelle passage, Lukas 6, vers 20, staat de zaligspreking als volgt:

En toen Hij Zijn ogen opgeslagen had naar Zijn discipelen, zei Hij: Zalig bent u, armen, want van u is het Koninkrijk van God.

LUKAS 6:20

Waar Mattheüs de woorden heeft:

Zalig zijn de armen van geest, want van hen is het Koninkrijk der hemelen.

MATTHEÛS 5:3

luidt de parallelle uitspraak in Lukas dus:

Van jullie is het koninkrijk van God.

‘Koninkrijk der hemelen’ en ‘Koninkrijk van God’ worden kennelijk door elkaar gebruikt.

Zo is het in alle Evangeliën. Je zult zien dat de term ‘Koninkrijk der hemelen’ alleen in het Evangelie van Mattheüs voorkomt. Je zult ‘Koninkrijk der hemelen’ niet in de andere Evangeliën aantreffen. Maar wanneer de andere Evangeliën dezelfde uitspraken van Jezus weergeven als Mattheüs, en Mattheüs daarbij naar het Koninkrijk der hemelen verwijst, gebruiken de andere Evangeliën op diezelfde plaatsen de term ‘Koninkrijk van God’. Het is dus duidelijk dat Mattheüs de term ‘Koninkrijk der hemelen’ gebruikte op een manier die synoniem is met ‘Koninkrijk van God’ in andere passages.

We zullen niet twisten over subtiele betekenisverschillen tussen deze twee uitdrukkingen. Het lijkt erop dat ‘Koninkrijk der hemelen’ in de Schrift en ‘Koninkrijk van God’ eenvoudigweg onderling verwisselbare termen zijn. Dat blijkt uit het verschillende gebruik ervan door de verschillende evangelisten in de Evangeliën. We kunnen dat ook in Mattheüs zien. Jezus spreekt in Mattheüs 5 niet alleen over het Koninkrijk als het Koninkrijk der hemelen en in Mattheüs 6 als het Koninkrijk van God. We zien in Mattheüs 19 ook dat Jezus de twee uitdrukkingen in twee opeenvolgende verzen door elkaar gebruikt.

Een rijke man kwam naar Jezus toe, en Hij legde de man de voorwaarden van discipelschap voor. Hij was niet bereid de prijs daarvoor te betalen, dus ging hij bedroefd weg. Toen de rijke man wegging, omdat hij niet bereid was het noodzakelijke offer te brengen, maakte Jezus een interessante opmerking. In Mattheüs 19, vers 23, zei Jezus tegen Zijn discipelen:

Jezus zei tegen Zijn discipelen: Voorwaar, Ik zeg u dat een rijke moeilijk het Koninkrijk der hemelen kan binnengaan. Nogmaals zeg Ik u: Het is gemakkelijker dat een kameel door het oog van een naald gaat, dan dat een rijke het Koninkrijk van God binnengaat.

MATTHEÛS 19:23-24

Let erop dat Hij tweemaal vermeldt hoe moeilijk het voor een rijke man is om het Koninkrijk binnen te gaan. Maar in twee opeenvolgende verzen, Mattheüs 19, vers 23 en 24, wordt het eerst 'Koninkrijk der hemelen' en daarna 'Koninkrijk van God' genoemd. Het is hetzelfde Koninkrijk en dezelfde uitspraak. Het is eenvoudigweg zo dat de twee termen door elkaar gebruikt kunnen worden.

Wanneer we dus in het Evangelie van Mattheüs de term 'Koninkrijk der hemelen' aantreffen — en dat is natuurlijk het enige boek van de Bijbel waarin we die uitdrukking aantreffen — kunnen we die desgewenst vervangen door de term 'Koninkrijk van God', omdat die gelijkwaardig is. Jezus zei:

Gelukkig zijn de armen van geest, want van hen is het Koninkrijk der hemelen, oftewel het Koninkrijk van God. Zij bezitten het. Het is van hen.

2

Christus regeert over Zijn Koninkrijk

Wat is het Koninkrijk van God? Het Koninkrijk van God is het hoofdthema van het onderwijs van Jezus. Zelfs voordat Jezus verscheen, predikte Johannes de Doper dat het Koninkrijk van God, of het Koninkrijk der hemelen, nabij was. Daarna onderwees

Jezus hetzelfde. In heel Zijn onderwijs zul je zien dat het onderwerp van het Koninkrijk vaak voorkomt en een centrale plaats inneemt. Jezus onderwees dat Hij kwam om een Koninkrijk te beginnen of in te luiden. Dat was omdat Hij de Koning was, en een koninkrijk is eenvoudigweg het gebied waarover een koning regeert.

Jezus heeft nooit geregeerd over een aards gebied met geografische grenzen die gemeten of op een kaart aangegeven konden worden. Zo'n Koninkrijk heeft Hij nooit gehad, althans niet sinds de dagen van Israël. Maar sinds de tijd dat Jezus kwam, is het Koninkrijk van God een wereldwijd verschijnsel geweest, en Zijn onderdanen bevinden zich in vele landen. Het Koninkrijk van Christus wordt vereenzelvigd met Zijn volk, wie ze ook zijn. Zij zijn Zijn onderdanen. Zij zijn Zijn Koninkrijk. Christus regeert in de harten van gelovigen, van christenen. Degenen die Zijn koningschap werkelijk serieus nemen — of we zouden het woord heerschappij kunnen gebruiken — zijn degenen van wie gezegd wordt dat zij Zijn Koninkrijk zijn en Zijn Koninkrijk bezitten.

Zo moeten we volgens mij het Koninkrijk van God begrijpen. Er zijn mensen die het bezitten, en er zijn mensen die het niet bezitten. Jezus zei over de armen van geest:

De armen van geest bezitten het koninkrijk van God.

En daarom zijn zij zalig. Het woord zalig betekent bevoorrecht, gelukkig of benijdenswaardig. Deze mensen zijn te benijden omdat zij het Koninkrijk van God bezitten. Daarmee bezitten zij ook alle andere noodzakelijke dingen, want Jezus zei dat als je het Koninkrijk van God zoekt en het vindt, alle andere dingen je ook gegeven zullen worden — dat wil zeggen, alle andere noodzakelijke dingen.

In het Koninkrijk van God zijn, betekent in een eeuwig Koninkrijk zijn. Over christenen zegt Paulus in Kolossenzen, hoofdstuk 1, vers 13:

Hij heeft ons getrokken uit de macht van de duisternis en overgezet in het Koninkrijk van de Zoon van Zijn liefde.

KOLOSSENZEN 1:13

Dus als we christenen zijn, zijn we overgebracht naar het Koninkrijk.

Deze zaligsprekingen beschrijven de houding, gezindheid, geestesgesteldheid en het gedrag van degenen die in het Koninkrijk zijn. Het eerste wat in de eerste zaligspreking naar voren komt, is dat deze mensen arm van geest zijn. Wat betekent het om arm van geest te zijn? We weten wat het betekent om arm te zijn als we daar de woorden ‘van geest’ niet aan toevoegen. Wat betekent het om arm te zijn? Het betekent dat je heel weinig bezit, tot helemaal niets aan toe. Als je niets bezit, ben je arm.

Het woord dat hier voor arm wordt gebruikt, is het woord voor volslagen behoefte, voor totale armoede. Het is het woord dat gebruikt zou worden om een bedelaar te beschrijven. Iemand die bedelt, zou arm worden genoemd met dit specifieke Griekse woord dat in het Nieuwe Testament wordt gebruikt. We weten niet precies welk Aramees woord Jezus gebruikte. Maar Zijn onderwijs is in een Griekse vertaling tot ons gekomen, en we moeten erop vertrouwen dat de Griekse woorden voldoende weergeven wat Jezus zei, hoewel Hij een andere taal sprak.

We zouden dit vers daarom als volgt kunnen vertalen:

Zalig zijn de armen van geest, want van hen is het Koninkrijk der hemelen.

MATTHEÛS 5:3

Dat wil zeggen, degenen die bedelaars zijn wat betreft hun eigen geestelijke toestand en hun geestelijke bezit. Waarom zou iemand te benijden zijn als dat zijn toestand was? Je zou misschien denken dat Jezus juist degene zou prijzen die geestelijk gezien veel had waarop hij zich kon beroemen.

3

De Farizeeër en de tollenaar

We hebben bijvoorbeeld mannen uit Jezus' eigen tijd die zichzelf geestelijk gezien allesbehalve als bedelaars zouden hebben beschouwd. Zij beschouwden zichzelf als geestelijk rijk, en die mannen waren de mensen die Farizeeën werden genoemd. Deze

mensen waren zeer godsdienstig en zeer nauwgezet. Ze hielden zich aan een groot aantal godsdienstige wetten waaraan andere mensen zich niet hielden, en ze waren behoorlijk trots op zichzelf omdat ze dat deden.

We krijgen van Jezus in Lukas 18 zelfs een voorbeeld van de houding van een Farizeeër. Daar wordt die afgezet tegen de houding van een man die helemaal niet godsdienstig was, een man die tollenaar of belastinginner was. In de Joodse samenleving was dit onder godsdienstige mensen een van de laagste en minst gerespecteerde posities. Een belastinginner was namelijk iemand die voor de Romeinen was gaan werken, en zij werden als de vijand van Israël beschouwd. De Romeinen waren de onderdrukkers van Israël en inden belastingen van Israël. De Joodse mannen die voor de Romeinen waren gaan werken om belastingen te innen, werden niet alleen als ongodsdienstige mannen beschouwd, maar ook als verraders van het volk en als mensen die God hadden verraden.

Een man die tollenaar of belastinginner was, deed niet alsof hij godsdienstig was. Hij beschouwde zichzelf niet als geestelijk rijk en dacht niet dat hij God iets te bieden had. De Farizeeën daarentegen hadden precies de tegenovergestelde houding.

Jezus vertelt dit verhaal in Lukas, hoofdstuk 18, vers 10 tot en met 14:

Twee mensen gingen naar de tempel om te bidden. De één was een Farizeeër en de ander een tollenaar. De Farizeeër stond daar en bad dit bij zichzelf: O God, ik dank U dat ik niet ben zoals de andere mensen: rovers, onrechtvaardigen, overspelers of ook als deze tollenaar. Ik vast tweemaal per week. Ik geef tienden van alles wat ik bezit. En de tollenaar bleef op een afstand staan en wilde ook zelfs zijn ogen niet naar de hemel opheffen, maar sloeg op zijn borst en zei: O God, wees mij, de zondaar, genadig. Ik zeg u: Deze man ging gerechtvaardigd terug naar zijn huis, in tegenstelling tot die andere. Want ieder die zichzelf verhoogt, zal vernederd worden en wie zichzelf vernedert, zal verhoogd worden.

LUKAS 18:10-14

Dat is een beginsel dat Jezus onderwijst. Iedereen die zichzelf verheft, iedereen die zichzelf naar voren schuift, zichzelf op de voorgrond dringt, over zichzelf opschept en eer voor zichzelf zoekt, zal vernederd worden, zei Jezus. Maar degene die zichzelf vernedert en werkelijk gering over zichzelf denkt, die persoon zal verhoogd worden. Zowel in 1 Petrus als in het boek Jakobus staat:

Hij echter geeft des te meer genade. Daarom zegt de Schrift: God keert Zich tegen de hoogmoedigen, maar aan de nederigen geeft Hij genade.

JAKOBUS 4:6

Let eens op deze twee mannen en wat een contrast er tussen hen bestaat: twee religieuze typen. Nou ja, de een is een religieus mens en de ander is een niet-religieus mens. De religieuze man feliciteert zichzelf ermee dat hij niet is zoals de niet-religieuze mensen, zoals deze tollenaar. Hij herinnert God aan alle goede dingen die hijzelf voor God heeft gedaan. Hij vast, hij geeft zijn tienden en hij houdt zich aan de

wet. God zou tevreden moeten zijn. God zou er rijker van moeten worden dat Hij deze man aan Zijn kant heeft. De man vindt dat God werkelijk boft dat Hij zo'n man heeft die Hem volgt.

De andere man, de tollenaar, kan zich op niets van dien aard beroemen. Hij gaf geen tienden, hij vastte niet tweemaal per week en hij hield zich niet aan de wet. Hij was door en door een zondaar, een verstotene uit de religieuze samenleving. Toch was hij een man die wist dat hij de barmhartigheid van God nodig had. Terwijl hij zich op de borst sloeg, riep hij eenvoudig:

God, wees mij, een zondaar, genadig.

Het prachtige aan dit verhaal is dat Jezus zei dat het deze laatste man was die gerechtvaardigd naar huis ging. Het woord 'gerechtvaardigd' betekent: als rechtvaardig beschouwd. God beschouwde deze man, de tollenaar, als rechtvaardiger dan de Farizeeër. Hoe kan dat? De tollenaar had niet één rechtvaardige daad verricht, maar hij was een bedelaar. Hij was een bedelaar van geest. Jezus zei:

Gelukkig zijn de bedelaars van geest.

4

Iedereen heeft Gods genade nodig

De reden daarvoor is eenvoudig dat we, hoeveel religieus werk we ook doen, nog altijd de barmhartigheid van God nodig hebben. God stelt namelijk zulke hoge eisen van volmaaktheid dat Hij dingen van ons eist waaraan niemand van ons kan voldoen. Als we ons koortsachtig, dag in dag uit, bezighouden met religieuze handelingen en goede werken om op de een of andere manier te voldoen aan een bepaalde maatstaf waarvan wij denken dat God die van ons verlangt, zullen we daar niet aan voldoen. De kloof is te groot en de eis is te hoog. Volmaaktheid ligt buiten ons bereik. We zijn zondaars, en omdat we zondaars zijn, zijn we aan de aarde gebonden. We kunnen niet opstijgen naar de hemel. Er is een grens aan hoe hoog je kunt springen, en er is een grens aan hoe ver je door je eigen werken kunt komen in de richting van volmaaktheid.

De Farizeeën deden erg hun best door zich aan veel religieuze regels te houden en behoorlijk wat offers te brengen, maar het was bij lange na niet genoeg. Het probleem met deze religiositeit is dat degenen die deze werken doen vaak denken dat ze dicht bij het doel zijn, of het zelfs hebben bereikt. Dat is het grootste probleem. Een man die zeer religieus is, een man die veel goede werken doet, heeft de barmhartigheid van God net zo hard nodig als een man die geen goede werken heeft gedaan.

Stel dat jij en ik besloten een wedstrijd hoogspringen te houden. Ik zou zestig centimeter van de grond kunnen springen, terwijl jij vijfenzeventig centimeter van de grond zou kunnen springen. Dan zou je jezelf ermee kunnen feliciteren dat je mij had overtroffen, dat jij bij het springen veel beter had gepresteerd dan ik. Maar als blijkt dat de wedstrijd bedoeld was om te zien wie van ons over een huis kon springen, dan is dat ons geen van beiden gelukt en zijn we er zelfs geen van beiden bij in de buurt gekomen. Daarom kun je jezelf er onmogelijk mee feliciteren dat je vijfenzeventig centimeter hebt gesprongen in plaats van zestig centimeter. Want de afstand die je niet hebt afgelegd, is de afstand die ertoe doet, en je bent jammerlijk ver onder het doel gebleven.

Zo is het ook met wat God van ons verlangt om in Zijn ogen aanvaard te worden: dat we volmaakt zijn. Toch kunnen we, zelfs met de uiterste inspanningen waartoe ieder van ons in staat is, geen volmaaktheid bereiken. We kunnen een beetje religieuzer of veel religieuzer worden dan we voorheen waren. We kunnen heel veel goede daden verrichten, maar geen daarvan zal ons volmaakt maken. Daarom moeten we tot God roepen om barmhartigheid. Hoe goed we ook zijn, we zijn niet goed genoeg.

Het probleem wanneer je zo religieus bent als een Farizeeër, is dat je jezelf soms wijsmáákt dat je hebt bereikt wat God wil en dat je op de een of andere manier beter bent dan anderen. Hoewel jij net als anderen bent tekortgeschoten, feliciteer je jezelf ermee dat je het goed doet en vergelijk je jezelf met anderen. Het probleem met de Farizeeër was dat hij zichzelf met de tollenaar vergeleek.

In 2 Korinthe, hoofdstuk 10, zei Paulus:

Want wij durven ons niet te rekenen onder, of te vergelijken met sommigen die zichzelf aanbevelen; maar door zichzelf af te meten aan zichzelf, en zichzelf te vergelijken met zichzelf, zijn zij bepaald niet verstandig.

2 KORINTHE 10:12

Dat staat in 2 Korinthe, hoofdstuk 10, vers 12. Jezelf met andere mensen vergelijken om zo tot een bepaalde zelfbeoordeling of eigenwaarde te komen, is dwaas. Op de oordeelsdag zal God je niet met een andere persoon vergelijken. Hij zal je vergelijken met Zijn maatstaf van volmaaktheid, die zichtbaar is in Jezus. Daarom is het een dwaze onderneming om jouw gerechtigheid, jouw gedrag of jouw religiositeit af te meten aan die van iemand anders. Het is volkomen zinloos. Het zal je geen enkele waardevolle informatie opleveren. Misschien kun je jezelf ervan overtuigen dat je religieuzer bent dan iemand anders, of dat je minder vaak tekortschiet dan iemand anders, maar dat is niet relevant voor jouw behoud. Wat wel relevant is voor jouw behoud, is of God, wanneer Hij je oordeelt, zal kunnen zeggen: 'Je bent volmaakt in Mijn ogen.' En zo niet, dan zit je even diep in de problemen als degene met wie je jezelf vergelijkt en tegenover wie je gunstig afsteekt.

Om die reden is rijk van geest zijn, heel religieus zijn en religieuze zaken heel nauwgezet naleven op zichzelf niet per se een voordeel. Voor zover het je ervan overtuigt dat het tussen jou en God echt wel goed zit omdat je deze dingen doet, word je bedrogen. De persoon die een bedelaar van geest is, weet dat hij niets kan bijdragen. Hij weet precies hoe hij tegenover God staat en beseft dat hij voor honderd procent van Gods barmhartigheid leeft. Wat hij ook doet, goed of slecht, hij zal altijd tekortschieten ten opzichte van wat God van ons eist om behouden te worden. Zo iemand is beter af. Want als die persoon iets doet, zal hij om barmhartigheid roepen. Hij zal tenminste niet voor God staan en zichzelf feliciteren.

Deze tollenaar, deze belastinginner, zei alleen maar:

O God, wees mij, de zondaar, genadig.

LUKAS 18:13

Dat is precies wat de Farizeeër ook had moeten zeggen, maar hij zag zichzelf niet als een zondaar. Hij zag zichzelf niet als iemand die barmhartigheid nodig had. Hij zag zichzelf niet als een bedelaar.

5

Gerechtvaardigd door geloof in Christus

Dit is het belangrijke punt. Toen Jezus zei:

Zalig zijn de armen van geest, want van hen is het Koninkrijk der hemelen.

MATTHEÛS 5:3

bedoelde Hij dat je te benijden bent als je je geestelijke gesteldheid en gerechtigheid beoordeelt, en dan inziet dat je niets hebt waarvoor je jezelf kunt feliciteren. Je ziet dat je niets hebt waardoor God rijker wordt omdat Hij jou in Zijn gemeente of aan Zijn kant heeft. Je ziet jezelf eenvoudigweg als een bedelaar, iemand die volledig afhankelijk is van de vrijgevigheid van een ander. Die ander is in dit geval God. Als je jezelf voor je behoud als volledig afhankelijk ziet van de genade, barmhartigheid en vrijgevigheid van God, dan mag jij, net als deze tollenaar, gerechtvaardigd naar huis gaan.

De reden dat dit mogelijk is, is natuurlijk niet dat God eenvoudigweg niets om zonde geeft en die door de vingers zal zien als je om barmhartigheid roept. Als je roep oprecht is, zal Hij je zonde vergeven. Maar Hij zal dat doen vanwege wat Jezus heeft gedaan. Jezus is voor onze zonden gestorven, en de Bijbel zegt daarover in 2 Korinthe, hoofdstuk 5, vers 21:

Want Hem Die geen zonde gekend heeft, heeft Hij voor ons tot zonde gemaakt, opdat wij zouden worden gerechtigheid van God in Hem.

2 KORINTHE 5:21

Daarmee wordt Jezus bedoeld.

Er vindt een vreemde transactie plaats wanneer wij tot God om barmhartigheid roepen en ons geloof in Jezus Christus stellen. Onze zonden, hoeveel het er ook zijn, worden beschouwd alsof ze van Hem waren. Toen Hij stierf, werd Zijn dood voor onze zonden beschouwd alsof wij voor onze zonden gestorven waren. Dat is iets prachtigs, want de Bijbel zegt:

Want het loon van de zonde is de dood, maar de genadegave van God is eeuwig leven, door Jezus Christus, onze Heere.

ROMEINEN 6:23

Waar zonde is, moet de dood zijn. Maar je kunt óf voor je eigen zonden sterven, in welk geval je niet behouden zult worden, óf je kunt Jezus voor je zonden laten sterven.

Dit wordt natuurlijk werkelijkheid wanneer je je tot Christus keert, je van je zonde bekeert en op Hem vertrouwt. Je roept dan nederig om barmhartigheid, erkent dat je werkelijk onwaardig bent en Hem nodig hebt als je Zaligmaker, en je geeft je aan Hem over als je Heere. Wanneer je zo'n relatie met Hem aangaat, wordt niet alleen je zonde beschouwd alsof die van Hem was. Hij is dus voor je zonden gestorven, en jij bent als het ware door Hem, je vertegenwoordiger, gestorven, waardoor je in de toekomst niet

langer de doodstraf tegemoetgaat. Maar de Schrift zegt ook dat Zijn rechtschapenheid, Zijn rechtvaardigheid, Zijn gerechtigheid en Zijn volmaaktheid als de jouwe worden beschouwd.

Wanneer je op de oordeelsdag voor God staat, zal niets minder dan volmaaktheid op jouw rekening ook maar iets uitmaken. Daarom zullen religieuze werken niemand behouden. Je kunt namelijk veel goede werken doen, maar die schieten nog altijd tekort ten opzichte van volmaaktheid. De enige manier waarop je kunt hopen voor God te staan zonder tekort te schieten ten opzichte van volmaaktheid, is als de volmaaktheid van Jezus op jouw rekening wordt gezet.

De Bijbel zegt over Abraham:

En hij geloofde in de HEERE, en Die rekende hem dat tot gerechtigheid.

GENESIS 15:6

Het Nieuwe Testament zegt dat als wij in Jezus Christus geloven, ons vertrouwen op Hem stellen en Hem tot onze Heere en Zaligmaker maken, Zijn gerechtigheid ons zal worden toegerekend alsof die van onszelf was. Wij zullen voor God staan en door Hem behandeld en beschouwd worden alsof wij inderdaad aan de norm hadden voldaan, alsof wij inderdaad de volmaaktheid bezaten die Hij eist. Niet vanwege iets wat wij werkelijk hebben gedaan, maar vanwege wat Jezus voor ons heeft gedaan. Zijn volmaaktheid wordt ons toegerekend.

De volgende keer zullen we het over de volgende zaligspreking hebben. We zullen al deze zaligsprekingen tamelijk langzaam doornemen. Daarna zullen we het tempo wat opvoeren wanneer we bij de rest van de Bergrede komen. We zullen de passages in Mattheüs behandelen in het tempo dat ze lijken te vereisen. We gaan hier langzaam doorheen omdat ze diepgaand zijn.

Om verder te lezen

Alle bijbelteksten die in deze lezing aan bod komen, in de volgorde waarin ze gebruikt zijn.

- Mattheüs 5:3
- Mattheüs 6:33
- Lukas 6:20
- Mattheüs 19:23-24
- Kolossenzen 1:13
- Lukas 18:10-14
- Jakobus 4:6
- 2 Korinthe 10:12
- Lukas 18:13
- 2 Korinthe 5:21
- Romeinen 6:23
- Genesis 15:6

Lezing © Steve Gregg / The Narrow Path. Nederlandse vertaling © 2026 Vers voor Vers. De bijbeltekst in deze uitgave is ontleend aan de Bijbel in de Herziene Statenvertaling, © 2010/2016 Stichting HSV.